

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1384/2014
22.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у радном спору тужиоца Д.С. из Б., чији је пуномоћник С.С., адвокат у Н.Б., против туженог Јавног предузећа аеродром „Никола Тесла“ из Београда, кога од одговора на ревизију заступа адвокатска канцеларија М. у Б., по адвокату С.П.М., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и реинтеграције, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 2691/2011 од 11.09.2013. године, у седници већа одржаној 22.04.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 2691/2011 од 11.09.2013. године.

Туженом се не досуђују трошкови одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду број Гж1 2691/2011 од 11.09.2013. године је одбијена жалба тужиоца као неоснована и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду број П1 4618/2010 од 04.02.2011. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду под бројем 03-3/180 од 31.10.2008. године које је донео директор туженог и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 71.250,00 динара, у року од осам дана.

Против пресуде Апелационог суда у Београду, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију и тражио је да му се досуде трошкови одговора на ревизију у износу од 33.000,00 динара.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09), а у вези члана 506.

став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/2014), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог на пословима лекара опште медицине – координатор по уговору о раду од 29.06.2007. године. Решењем генералног директора туженог од 31.10.2008. године тужиоцу је отказан уговор о раду услед технолошких, економских и организационих промена. Тужиоцу је исплаћена отпремнина у износу од 396.320,00 динара. Поступајући по решењу инспектора рада од 12.01.2009. године, тужени је вратио тужиоца на рад до правноснажног окончања овог судског поступка и то на послове самосталног инжењера са шифром 88 у делатности инвестиције и развоја. Утврђено је да је пре доношења решења о отказу уговора о раду код туженог извршена анализа у предузећу и да је утврђено да постоји одређен вишак запослених од око 60 радника. Правилником туженог од 03.10.2008. године је прописано да је у процесу реструктурирања престала потреба за обављањем послова које је обављао тужилац. Управни одбор туженог је 24.09.2008. године на основу предлога генералног директора туженог затражио сагласност чланова Управног одбора за доношење одлуке о покретању поступка решавања вишка запослених због технолошких, економских промена.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиоца неоснован, јер код туженог није постојала потреба за обављањем послова лекара које је тужилац обављао до доношења оспореног решења, а за друге послове тужилац није испуњавао услове, те да оспорено решење потписано од стране овлашћеног лица – заменика директора није због тога незаконито јер је потписник био овлашћен у складу са одредбом члана 8. Статута туженог.

Врховни касациони суд је оценио да су нижестепени судови правилно закључили да је решење о отказу законито јер су доношењем Правилника туженог од 03.10.2008. године укинута послови лекара опште медицине – координатора које је тужилац обављао до доношења оспореног решења и јер нису постојали одговарајући послови код туженог за које би тужилац испуњавао услове. Утврђење да код туженог није постојала потреба за обављањем послова лекара је поткрепљено и каснијим решењем инспектора рада којим је тужилац враћен на рад до окончања овог радног спора, али на послове самосталног инжењера за које послове тужилац не испуњава услове. Правилно су нижестепени судови ценили да тужилац није испуњавао услове за послове радног места референта за санитарну и еколошку заштиту који су прописани Правилником. Нижестепени судови су извршили анализу описа послова које је обављао лекар опште медицине – координатор (тужилац пре отказа) и описа послова референта за санитарну и еколошку заштиту, те су извели закључак да се ради о два потпуно различита радна места.

Врховни касациони суд је оценио да је тужени решење о отказу уговора о раду донео на основу члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр.24/05 и 61/05) јер је престала потреба за обављањем послова тужиоца који је по занимању лекар са VII степеном стручне спреме, при чему тужилац није испуњавао услове за неко друго радно место на које би евентуално могао бити распоређен.

Ревидент и у ревизији као и током целог поступка инсистира на тврдњи да је решење о отказу уговора о раду потписало неовлашћено лице и да је то разлог незаконитости тог решења. Апелациони суд је правилно закључио да тај жалбени разлог није основан јер је решење о отказу потписало овлашћено лице – заменик генералног директора и да је то учинио у складу са чланом 8. Статута туженог, којим је прописано да у одсутности или спречености генералног директора, предузеће заступа заменик или лице које овласти директор.

Туженом се не досуђују трошкови одговора на ревизију, јер овај одговор није био нужан по члану 161. у вези члана 150. ЗПП.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана па је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**